

ТАҚРИЗ

ба автореферати диссертасияи Далатзода Аҳмад Ширинхуча дар мавзӯи «Хатари ифротгарои динӣ ба фарҳанги миллӣ» ҷиҳати дарёғти дараҷаи доктори фалсафа (PhD)-доктор аз рӯи ихтисоси 6D.02.06.00 – диншиносӣ

Таҳқиқоти Далатзода Аҳмад Ширинхуча ба омузишу баррасии яке аз мавзӯҳои муҳими диншиносӣ баҳшида шудааст. Муҳимијати мавзӯи таҳқиқотӣ дар он ифода меёбад, ки муаллиф хатари гурӯҳҳои ифротӣ ба фарҳанги миллиро ҳанӯз аз рӯзҳои аввали ба даст овардани истиқололияти давлатӣ омухта, амал кардани онҳоро зери шиорҳои гуногуни динӣ-мазҳабӣ ба таври назариявию амалӣ байни ҷомеа, баҳусус ҷавонон ва таёր намудани онҳо зидди арзишҳои миллӣ ва сиёсати давлатӣ омухтааст. Ҳамчунин муаллиф таъсири манғии ифротгарои динро на танҳо ба амнияти миллӣ, балки ба арзишҳои фарҳангӣ низ нишон дода, омилҳои заиф шудани ҳудшиносии миллӣ ва зидди арзишҳои фарҳангӣ баромад кардани онҳоро ошкор сохтааст. Муҳимтар аз ҳама хатари ифротгарои динӣ ба инкишофу пешрафти ҷомеа, илму техника ва арзишҳои фарҳанги башарӣ нишон дода шудааст. Воқеаҳои ҷаҳони ислом ва кишварҳои мусулмонӣ ба равандҳои геополитикии замони мусир оmezishёfta буда, барои доман паҳн кардани ин падида заминаҳои мусидро метавонад таъмин намояд ва он минбаъд боиси паҳн гардидани ғояҳои ифротгароӣ шавад. Чунин тамоюлот дар заминаи истифодай шабакаи интернет низ метавон бо ҳавфу хатари паҳншавии он бештар мушоҳида намуд. Дар шароити имрӯза таҳқиқи паҳлуҳои гуногуни ин масъала, пеш аз ҳама, муайян кардани моҳият, ҳусусият, сарчашмаҳои пайдоиш ва роҳу усулҳои фаъолияти ҳизбу ҳаракатҳои динӣ-ифротӣ муҳим ба шумор рафта, барои пешгирии оқибатҳои ногуори ин падидаҳои номатлуб мусоидат менамояд.

Муаллиф таъсири манғии ифротгарои динро ба таври умумӣ дар низоми арзишҳои фарҳангӣ, ҳудшиносии миллӣ, сохторҳои иҷтимоӣ, ошкор

кардани фаъолияти хатарзою печидаи ин равияҳоро таҳлил намуда, муҳимиияти мавзӯи мазкуро аз ҷониби муҳаққиқони ватанию ҳориҷӣ ва дар доираи баргузории конфронсу симпозиумҳои сатҳи ҷумҳурияйӣ ва байнамиллаӣ нишон додааст. Ҳамчунин хатари ифротгарои динро дар Ҷумҳурии Тоҷикистон мавриди баррасӣ қарор дода, дар доираи мағҳумҳои «ифротгарӣ», «ифротгарои динӣ», «тундгарӣ», «бунёдгарӣ», «терроризм», омилҳои пайдоиш ва рушди он, хатару таҳдидҳои он байни давлатҳои рӯ ба инкишоф ва абарқудратҳо, роҳҳои пешгирии он, хатари он ба шуури ҷавонон ва ғайра дар асоси методҳои умуниилмӣ: таҳлил, таҷзия, таҷрид, хулосабарорӣ ба таври назарияйӣ ва амалӣ таҳқиқ кардааст.

Дар боби якуми диссертасия муаллиф ба таҳқиқи ҷанбаҳои назариявию методологии истилоҳ, моҳият ва сабабу омилҳои пайдоиши ифротгарои динӣ дар заминаи адабиёти илмӣ машғул шуда, заминаҳои ба вуҷуд омадани ин тамоюл нишон дода шудааст. Дар ин қисми таҳқиқот таъсиру густариш ёфтани равияҳои динӣ-ифротӣ дар Осиёи Миёна ва авҷирифтани гурӯҳҳои дигари террористӣ монанди ДОИШ, Ансоруллоҳ, Ҳизбуттахрир, Салафия ва ғайра низ мавриди баррасӣ қарор гирифтаанд. Ҳамчунин муносибати дину фарҳанг аз назари равияҳои динӣ-ифротӣ ва ҳусусиятҳои иртиҷои онҳо арзёбӣ гардида, хатари онҳо ба маънавиёту фарҳангӣ миллӣ ба риштаи таҳқиқ кашида шудааст. Ҳусусияти манфию иртиҷои ин созмонҳо дар он ифода меёбад, ки аз мағҳумҳои соҳтаву бофтаи динӣ чун: салафия, қуръония, яктонастон, ҳаридорони биҳишт ва ғайраро баҳри ба даст овардани манфиатҳои худ истифода намуда, ҷомеаро аз омӯзиши илмҳои дунявӣ боз медоранд, ҳатто низоми дунявиятро куфру бидъат ҳисобида, ҷиҳодро баҳри аз байнбарии онҳо барои худ кори аввалиндарача меҳисобанд.

Боби дуюми таҳқиқот, ки зери унвони “Хатари равияҳои динӣ – ифротӣ ба фарҳанги миллӣ” номгузорӣ шудааст, дар доираи се зербоби он хатари равияҳои ифротӣ ба фарҳанги миллӣ мавриди омӯзиш ва баррасӣ

қарор дода шудааст. Дар ин қисмат ҳадафи равияҳои ифротӣ доир ба аз байнбарии фарҳангҳои миллӣ ва ғайриисломӣ ё худ миллӣ дар мадди аввал қарор гирифта, манфиатҳои давлатҳои манфитҳоҳ (ИМА, Англия, Арабистони Саудӣ, Қатар, Покистон ва Аврупо) арзиёбӣ гардидааст.

Аз ҷониби дигар шаклҳои таъсиррасонии ифротгароии динӣ ба фарҳангӣ миллӣ ва сиёсишавии дин ҳамчун омили пайдо гардидани ҳизбу ҳаракатҳои экстремистию террористиро бо далелҳои раднопазир нишон додааст. Роҳҳои пешгирикуни хатари равияҳои динӣ-ифротгароиро ба фарҳангӣ миллӣ муаллиф дар қарор доштани Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳамчун кишвари пешсаф ва мубориз дар муқобили терроризму экстремизми динӣ дар қабули як қатор барномаву стратегияҳои давлатӣ ва баланд бардоштани сатҳи маънавиётӣ ҷомеа донистааст. Муаллиф дар автореферати худ доираи васеи адабиёти илмии ба мавзуъ дахлдоштаро истифода намуда, масъалаҳои дар боло номбаргардидаро баҳои воқеӣ додааст.

Хулосаҳо ва натиҷаҳои асосии диссертатсия барои таҳқиқи минбаъдаи масъалаи мазкур заминаи илмию назариявӣ буда, барои муайян намудани моҳияти асосии ифротгароии динӣ метавонад истифода шавад. Тавсияҳои амалии муаллиф ва хулосаҳои диссертатсия дар фаъолияти мақомотҳои ҳокимияти давлатӣ дар самти мубориза бар зидди радикализатсияи динӣ ва сиёсишавии дин метавонанд истифода баранд.

Таҳқиқоти мазкур кори илмии анҷомёфта мебошад ва он тибқи талаботи муқарраргардида анҷом дода шудааст. Муаллиф ҳангоми омӯзиши мавзуи диссертатсия доираи васеи адабиёти илмиро истифода намуда, дар заминаи таҳлили онҳо равандҳои сиёсии ҷомеа, моҳият ва хусусият, сабабҳои пайдоиши сиёсишавии динро мавриди омӯзиш қарор додааст ва барои пешгирии ин падида тавсияҳои заруриро низ пешниҳод намудааст.

Дар баробари ин дар автореферат баъзан хатогиҳои имлоиву техникий ва мазмуми во меҳӯранд. Аммо онҳо ба мазмуни аслии автореферат таъсири ҷиддӣ расонида наметавонанд.

Ҳамин тарик, кори илмии Далатзода Аҳмад Ширинхуҷа дар мавзуи «Хатари ифротгарои динӣ ба фарҳангӣ миллӣ» ба омузиши яке аз мавзӯъҳои мубрами замони муосир баҳшида шуда, таҳқиқоти мукаммал ва анҷомёфта ба ҳисоб меравад. Сохтори таҳқиқот ва муҳтавои асосии он ба талаботи пешбининамудаи бандҳои 31-33 «Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ», ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 тасдиқ шудааст, ҷавобғӯ мебошад. Бо назардошти муҳтавои асосии автореферат ва аз руи интишороти муаллифи он гуфтан мумкин аст, ки Далатзода Аҳмад Ширинхуҷа ҷиҳати дарёфти дараҷаи доктори фалсафа (PhD)-доктор аз рӯйи ихтисоси 6D.02.06.00 – диншиносӣ сазовор мебошад.

Муқарриз: номзади илмҳои фалсафа,
муаллими қалони кафедраи диншиносии
Донишгоҳи миллии Тоҷикистон

Қаландарзода М.И.

Имзои Қаландарзода М.И. ро
тасдиқ менамоям.

Сардори раёсати кадрҳо ва
корҳои маҳсуси ДМТ

Тавқиев Э.Ш.

14-06-23